

ikke, hvorvidt Ejendommen i Tiden mellem de to Pantesætninger er bleven forøget eller formindsket, hvorvidt Pantet er blevet det, thi man kan jo meget godt i samme Pantesætning have flere Ejendomme. Altsaa, der maa ikke ses paa, om Ejendommen er uforandret, men om Pantet er det. Men i øvrigt maa jeg sige, at jeg finder, der lige saa vel bør tages Hensyn til, at Pantet forøges, som til, at det formindskes, saa i den Henseende er jeg uenig med det ærede 7de Medlem for 2den Kreds. Derimod er det fuldkommen rigtigt, at det aldeles ikke gaar an at tale om Kjøbstadejendommens Forøgelse eller Formindskelse efter Arealet. I den Henseende har det nævnte Medlem fuldkommen Ret. Det eneste Sted nemlig i Landet, hvor der ikke er Spørgsmaal om at kunne gaa frem efter Hartkornet, er Kjøbenhavn, hvor man ikke har det. Altsaa, for kjøbenhavnske Ejendomme vil der blive Spørgsmaal om Arealet som den Maalestof, der maa komme i Betragtning. Der bør altsaa efter min Mening gøres Forandring i denne Bestemmelse; den kan aldeles ikke bruges. — Jeg skal i Forbindelse dermed med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Fyn (S. Pedersen) anførte, udtale, at det er unaturligt, at Tinglæsningsgebyr ikke skulle betales, medens Retssamværningerne skulle betales. Det er, antager jeg, en Inkurie, som er kommen ind i Loven i sin Tid, og jeg kan ikke skønne rettere, end at der i den Henseende bør ske en Forandring.

Hvad endelig Spørgsmaalet om Panteattester angaar, tror jeg, det er noget, man overseer, da Loven forrige Gang var fremme, at man udtrykkelig eftergav Gebyret for Panteattesten, som er 3 Kr. 60 Ore, men ikke Stempelafgiften, som er 30 Ore. Forholdet er dog det, at naar man giver dem Koen, kan man gerne give dem Kalven med, og jeg kan ikke skønne, der er nogen Rimelighed i, at man skal have en Mellemregning af 30 Ore, naar man vil eftergive 3 Kr. 60 Ore. Hvorvidt man i øvrigt skal vende tilbage til § 4's tidligere Affattelse eller blive staaende ved den nuværende, anser jeg for at være uden væsentlig Betydning, idet jeg dog erkender, at der ikke er saa lidt i de Betragtninger, der ere gjorte gældende af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds.

Jeg skal altsaa ogsaa for mit Bedkommende anbefale Loven til Fremme, idet jeg tror, der er Anledning til at gøre visse Forandringer, som jeg har tilladt mig at berøre.

Finansministeren (Lüttichau):

Jeg kan ikke andet end være tilfreds med, at man ogsaa her i dette høje Ting vil, som det synes efter de Udtalelser, der nu ere faldne, stille sig velvillig til det foreliggende Lovforslag, der, som bekendt, ved privat Initiativ, er indbragt i Folketinget, hvor det uden at passere noget Udvalg er undergaaet ganske enkelte Ændringer. De her i Tinget i Dag i Udsigt stillede Ændringer, som jeg antager muligvis ogsaa ville fremkomme uden nogen foregaaende Udvalgsbehandling, ere jo paa ingen Maade af den Natur, at de ville undergrave Lovforslaget med Hensyn til dets Omfang og Rækkevidde. Det er Ændringer, der, saa vidt jeg forstaaer, kun ville bidrage til at gøre Loven mere brugelig, og for saa vidt vil jeg ogsaa paa Forhaand kunne udtale, at jeg til en vis Grad kan gaa med til de bebudede Ændringsforslag, idet jeg jo dog først maa se, hvorledes de blive affattede. Det glæder mig navnlig i saa Henseende, at det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (W. G. E. Jensen), i Modsetning til det ærede Medlem, som først havde Ordet, det ærede 7de Medlem for samme Kreds (Højt), vil gaa med til en Affattelse af det andet Punktum i § 1, som ikke affærrer Paragrafens Anvendelse ved mulige Forøgelser af Pantet; thi det forekommer ogsaa mig, saaledes som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, udtalte, at Billighed taler for, at man ogsaa bør tage de Pantet med, hvor der inden for en vis Grænse har fundet en Forøgelse Sted. — Mere tvivlsomt staaer det for mig, hvorledes man skal komme ud over den paaapegede Vanskelighed og Ulempe — thi jeg maa indrømme, det er en Ulempe ved Affattelsen — med Hensyn til, at Arealet er gjort bestemmende i Kjøbstæderne; men jeg antager dog, at man altsaa for Kjøbstædernes Bedkommende maa finde sig i blot at holde sig til Hartkornet, saaledes at man kun lægger „Areal“ til Grund for Kjøbenhavns Bedkommende. Vi ser for det, at det